

Praca magisterska autorstwa Joanny Stachnik dotyczy badań nad preparatyką, składem chemicznym, właściwościami powierzchniowymi, optycznymi i fotokatalitycznymi kompozytów składających się z półprzewodników TiO_2 , CdSe , WO_3 . Analizę morfologii przeprowadzono za pomocą skaningowego mikroskopu elektronowego (SEM), ocenę składu chemicznego przy użyciu spektrometru rentgenowskiego (EDX), analizę absorpcji promieniowania z zakresu UV-Vis za pomocą spektroskopu rozproszonego odbicia (DRS UV-Vis). Zbadano także aktywność fotokatalityczną otrzymanych próbek w modelowej reakcji degradacji fenolu w fazie wodnej pod wpływem promieniowania z zakresu UV-Vis ($250 \text{ nm} < \lambda < 800 \text{ nm}$) i Vis ($\lambda < 420 \text{ nm}$).

Badania obejmują otrzymanie za pomocą metody hydrotermalnej pojedynczych półprzewodników TiO_2 , CdSe , WO_3 oraz ich kompozytów $\text{TiO}_2\text{-WO}_3$, $\text{TiO}_2\text{-CdSe}$ w różnych stosunkach molowych. Dodatkowo na powierzchni kompozytu $\text{TiO}_2\text{-CdSe}$ osadzono Au przy użyciu procesu fotodepozycji lub domieszkowano jonami Au za pomocą metody hydrotermalnej. Uzyskano TiO_2 w postaci mikrosfer, CdSe o strukturze „otwartych ust” oraz WO_3 w kształcie hierarchicznych „kwiatków”. Półprzewodniki WO_3 oraz CdSe są aktywne w zakresie promieniowania widzialnego (Vis), natomiast TiO_2 tylko pod wpływem promieniowania ultrafioletowego (UV). Modyfikacja ditlenku tytanu polegająca na połączeniu z półprzewodnikami CdSe lub WO_3 powoduje przeniesienie maksimum absorpcji promieniowania w kierunku dłuższych fal. Wpływa to na poprawę właściwości absorpcyjnych TiO_2 , zwiększając zakres pochłaniania światła. Ilość wprowadzonego TiO_2 nie zmienia zakresu absorbowanego promieniowania. Reakcja degradacji fenolu w fazie wodnej pod wpływem promieniowania Vis przebiega najszybciej w przypadku kompozytu 3 TiO_2 : 1 WO_3 .

Ograniczona dostępność promieniowania UV w promieniowaniu słonecznym (~5 %) uniemożliwia stosowanie TiO_2 jako skutecznego fotokatalizatora do degradacji związków organicznych w warunkach naturalnych. Jednakże modyfikacja TiO_2 innymi półprzewodnikami np. CdSe , WO_3 lub metalem szlachetnym zwiększa zakres pochłanianego promieniowania, a tym samym zwiększa efektywność degradacji zanieczyszczeń pod wpływem promieniowania Vis. Zarówno osadzenie nanocząstek Au na powierzchni kompozytu TiO_2 : CdSe metodą fotodepozycji jak domieszkowanie jonami Au pozwala uzyskać kompozyty wykazujące podobną skuteczność w reakcji degradacji fenolu (ok. 16 %), co daje lepszy efekt niż w przypadku kompozytu niemodyfikowanego Au.